

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین خودپنداره و خودکارآمدی تحصیلی با بهزیستی مدرسه در بین دانش آموزان دوم متوسطه شهر بوکان در سال تحصیلی 96-97

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهران سپی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد

یاسین عبدی نیا - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوکان

کمال اپروز - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوکان

کمال خاصی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد

محمد پاریاد - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه سنندج

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف بررسی رابطه بین خودپنداره و خودکارآمدی تحصیلی با بهزیستی مدرسه در بین دانش آموزان دوم متوسطه شهر بوکان در انجام پذیرفته است. پژوهش حاضر از نظر هدف، یک پژوهش کاربردی است و از نظر گردآوری داده ها اطلاعات و روش تجزیه و تحلیل یک پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. اطلاعات از طریق پرسشنامه خود پنداره دولت آبادی 1386، پرسشنامه بهزیستی مدرسه کاپلان و ماهر 1999 و مقیاس خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان مظاهری و صادقی 1394 جمع آوری گردیده است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان دوره دوم متوسطه شهر بوکان میباشد، که تعداد آنها 2950 میباشد. نمونه پژوهش حاضر با استفاده از فرمول کوکران 340 نفر تعیین شد و پس از توزیع 350 پرسشنامه 341 پرسشنامه قابل استفاده برگشت داده شد و مورد تحلیل قرار گرفت. همچنین روش نمونه گیری در این پژوهش خوشه ای تصادفی چندمرحله ای می باشد. جهت آزمون فرضیه های تحقیق از آزمون های همبستگی و رگرسیون استفاده شد. یافته ها بیانگر این است که بین خودپنداره و خودکارآمدی تحصیلی با بهزیستی مدرسه در بین دانش آموزان دوم متوسطه شهر بوکان رابطه مثبت معناداری وجود دارد. در آخر تحلیل رگرسیون مبین آن است که متغیر خودکارآمدی تحصیلی و خودپنداره میتواند تقریباً 7 درصد از تغییرات ایجاد شده در بهزیستی مدرسه را تبیین کنند.

کلمات کلیدی:

خودپنداره، خودکارآمدی تحصیلی، بهزیستی مدرسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1043590>

